

[Finansministeren.]

rende Ministerium blev dannet. Allerede den 11. Maj 1929 blev en Kommission nedsat med det Formaal at beskæftige sig med de forskellige Tjenestemandsspørgsmaal. Kommissionen fik en alsidig Sammensætning; der blev, som det er naturligt, taget Repræsentanter for de forskellige Tjenestemandsgupper, der blev taget Repræsentanter for Rigsdagens forskellige Partier, og naturligvis maatte Administrationens sagkyndige paa Tjenestemandssamraadet ogsaa deltage i Arbejdet. Leder af Kommissionen blev Departementschef Kofoed, der ogsaa var en af de ledende Mænd i den Lønningskommission, som førte til Tjenestemandsløven af 1919.

Det var ikke nogen lille Opgave, der blev stillet Kommissionen. Den skulde gennemgaa Tjenestemandsløvens almindelige Bestemmelser — der jo er talrige, og mange af dem er af stor Betydning —, undersøge Lønningsreglerne for de enkelte Styrelsesgrene, ogsaa med Hensyn til Klassifiserings- og Avancementsforhold, og endelig beskæftige sig med Spørgsmaalet om Tjenestemændenes Forhandlingsret og med Spørgsmaalet om Oprettelse af en Voldgiftsret.

Kommissionen tog straks fat paa Arbejdet, og det viste sig hurtigt, at det blev meget omfattende, bl. a. fordi der fra Tjenestemændenes Side kom saa mange Henvendelser til Kommissionen. I Maanederne August og September 1929 modtog Kommissionen, som den oplyser, ikke mindre end 84 Deputationer, og det er tidligere meddelt Rigsdagen af Medlemmer af Kommissionen, at man har modtaget op mod et Par Hundrede skriftlige Henvendelser fra Tjenestemændenes Side.

Man vil let forstaa, at dette uddybede det Arbejde, som Kommissionen havde for sig, overordentlig stærkt og bevirkede, at det blev meget langvarigt. Jeg havde haabet, da Kommissionen blev nedsat, at den kunde have afgivet Betænkning i Slutningen af 1929, men da jeg saa den Ophobning af Arbejde, som efterhaanden tilgik Kommissionen, begyndte jeg at tvivle, og det viste sig da ogsaa, at da 1929 gik mod sin Afslutning, var Kommissionen selv klar over, at den ikke kunde blive færdig i nogenlunde rimelig Tid til, at Lovforslag kunde fremsættes i den Rigsdagssamling. Meddelelse herom blev tilsendt mig som en enstemmig Udtalelse af alle Kommissionens Medlemmer, og jeg maatte derfor forelægge Rigsdagen Forslag om at udsætte Revisionen af Tjenestemandsløven til den næste Sam-

ling, det vil altsaa sige til indeværende Samling.

Kommissionen arbejdede saa videre. Der har været Situationer under Kommissionens Arbejde, som syntes at være af vanskelig Art. Man har til Tider talt om en Sprængning af Kommissionen. Jeg har ogsaa haft Besøg af Tjenestemænd i Anledning af saadanne Situationer, men jeg har naturligvis maattet erklære, at Arbejdet paa Tjenestemandsspørgsmaalet maatte foregaa i Kommissionen, og at jeg ikke kunde blande mig i Arbejdet, da Kommissionen netop var saa alsidig sammensat, at det var der, Slagene skulde staa — hvis der skulde staa Slag — og ikke udenfor. Kommissionen kom da ogsaa igen i Gang med sit Arbejde, og efter mange og lange Forhandlinger naaede man til det, som jeg ved man fra mange Sider indenfor Kommissionen stræbte efter: en enstemmig Betænkning. Og denne enstemmige Kommissionsbetænkning blev afgivet i Slutningen af November 1930.

Finansministeriet sendte Betænkningen til Udtalelse i de forskellige Ministerier og Administrationsgrene. Det, man ønskede, var naturligvis ikke Realitetsudtalelser, Udtalelser om, hvorvidt man var tilfreds med Forslagets Indhold, men man ønskede en teknisk, en formel Gennemgang af Bestemmelserne i Forslaget. Denne Gennemgang førte da ogsaa til, at der blev rettet en Del Henvendelser til Finansministeriet om at ændre forskellige Ting, og hvor det har kunnet lade sig gøre uden at røre ved Forslagets egentlige Indhold, er der taget Hensyn til disse Ønsker om tekniske og formelle Ændringer.

Som det vil være Rigsdagens Medlemmer bekendt, har jeg senere haft Forhandlinger om Forslaget med Tjenestemændenes Organisationer, og under disse Forhandlinger er der fremsat en Række Ønsker om Forandringer i det af Kommissionen udarbejdede Forslag. Jeg kan straks sige, som jeg har sagt under Forhandlingerne med Tjenestemændene, at jeg ikke i synderlig Grad kunde tage Hensyn til Ønsker, som fremkom paa det Tidspunkt, og det Lovforslag, som jeg her fremsætter, indeholder da ogsaa kun paa ganske enkelte Punkter Forandringer. Jeg har følt det som en Pligt at fremsætte Lønningslovforslaget i alle Hovedlinier, saaledes som det er blevet formet af Kommissionen. Politikerne indenfor Kommissionen har sikkert haft vidt forskellige Anskuelse om, hvorledes Indholdet skulde være, men de har bøjet sig mod hinanden for at opnaa Enighed. Repræsentanterne for de forskellige Tjeneste-